

prima instanță: V. Craveț

dosarul nr. 3ra-1375/17

instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Toderăș, A. Albu

ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Climcon-Investgrup” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Drochia cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Climcon-Investgrup”, casată hotărârea Judecătoriei Drochia din 01 decembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La data de 10 octombrie 2016, SRL „Climcon-Investgrup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Drochia cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 27 octombrie 2015 între SRL ”Orom-Imexpo” și SRL ”Climcom-Investgrup” a fost încheiat contractul de livrare a producției, iar la 10 iunie 2016 între aceleași părți a fost încheiat contractul de gaj, unde SRL ”Orom-Imexpo” deținea calitatea de creditor gajist iar SRL ”Climcom-Investgrup” de debitor gajist.

Menționează că, la data de 14 septembrie 2016 prin actul de sechestrul seria AS nr.0006149, Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Drochia a aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și anume asupra producției agricole roada anului 2016, în cantitate de 69 600 kg floarea soarelui.

Susține că, producția agricolă asupra căreia s-a aplicat sechestrul este gajată în baza contractului de gaj din 10 iunie 2016.

Afirmă că la data de 20 septembrie 2016, reclamantul a depus cerere cu numărul de intrare 7206 către IFS Raionul Drochia privind anularea sechestrului pe motiv că producția agricolă dată este gajată în baza contractului de gaj din 10 iunie 2016, însă prin răspunsul din 22 septembrie 2016 cu nr.52-02/2-19-2332, IFS Drochia a refuzat în satisfacerea cerinței respective.

Menționează că, la data de 29 septembrie 2016 reclamantul a depus o altă cerere către IFS Drochia cu nr. de intrare 7441, prin care a concretizat pretențiile referitoare la sechestrul aplicat asupra producției agricole gajate, la care de asemenea a primit refuz prin scrisoarea din 04 octombrie 2016 cu nr.52-02/2-10-2473.

Indică că contractului de gaj a fost încheiat în baza contractului de livrare a producției agricole nr.27-10-15 CLIM din 27 octombrie 2015, fiind gajate bunuri viitoare ce depășesc cantitatea mărfurilor asupra cărora a fost aplicat sechestrul de către Inspectoratul Fiscal de Stat Raionul Drochia, respectiv cantitatea de producție agricolă sechestrată este absorbită de contractul de gaj. Nu este posibil de stabilit în prealabil cantitatea de producție agricolă ce va fi recoltată.

Solicită declararea nulă a actului de sechestrul seria AS nr.0006149 emis de către IFS Drochia din 14 septembrie 2016 cu obligarea IFS Drochia de a scoate sechestrul de pe producția agricolă gajată în baza contractului de gaj din 10 iunie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriai Drochia din 01 decembrie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neântemeiată.

Prima instanță și-a argumentat poziția prin faptul că, în conformitate cu art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prima instanță a reținut că reclamantul nu a prezentat nici o probă în susținerea pretențiilor sale, și anume, că producția (floarea soarelui în cantitate de 69600 kg) asupra căreia organul fiscal a aplicat sechestrul este gajată și ar aparține SRL „Orom-Imexpo”, conform pretinsului contract de gaj, încheiat între SRL „Climcom-Investgrup” și SRL „Orom-Imexpo”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de către SRL „Climcom-Investgrup”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea și a fost declarat nul actul de sechestrul seria AS nr. 0006149 emis de Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia din 14 septembrie 2016. A fost ridicat sechestrul de pe producția agricolă gajată în baza contractului de gaj din 10 iunie 2016.

Respingând acțiunea, instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform art.200 alin. (1) și alin. (6) lit.b) Cod fiscal, producția agricolă și anume floarea soarelui în cantitate de 69600 kg, nu erau bunuri sechestrabile acestea fiind gajate până la data de 14 septembrie 2016, prin contractul de gaj din data de 10 iunie 2016 încheiat între SRL „Orom-Imexpo”, creditor gajist, și SRL „Climcom-Investgrup”, debitor gajist.

Totodată, instanța de apel a constatat că fiind premature concluzia primei instanțe cu privire la lipsa probelor reclamantului în susținerea acțiunii, deoarece în cazul în care contractul de gaj din data de 10 iunie 2016 încheiat între SRL „Orom-Imexpo”, creditor gajist, și SRL „Climcom-Investgrup”, debitor gajist, a fost încheiat în formă scrisă, semnat de către ambele părți ale contractului cu aplicarea ștampilei întreprinderilor, iar instanței nu i-au fost prezentate careva probe privind nulitatea, rezilierea sau încetarea contractului respectiv la data aplicării sechestrului de către Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia, instanța de apel consideră a fi valabil actul nominalizat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că în ambele răspunsuri expediate de către Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia apelantului SRL "Climcom-Investgrup" și anume la data de 22 septembrie 2016 și 04 octombrie 2016 nu se pune la îndoială valabilitatea contractului de gaj, ci anume că floarea soarelui asupra căreia a fost aplicat sechestru a fost colectată de pe suprafața indicată în contractul de gaj.

La fel, respingând argumentul pârâtului cu referire la faptul dacă a fost sau nu înregistrat în Registrul garanțiilor contractul de gaj din data de 10 iunie 2016, instanța de apel a reținut că, potrivit art.24 alin. 3 al Legii contenciosului administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, respectiv intimatul urma să prezinte probe în susținerea poziției sale privind lipsa înregistrării contractului de gaj, instanța remarcând și prevederile art.45 alin. (1) al Legii cu privire la gaj, potrivit căruia orice persoană poate consulta Registrul garanțiilor și obține extras din el.

La data de 27 septembrie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a încălcat normele de drept material și procedural.

Menționează că, instanța de apel eronat a constatat că producția (floarea soarelui în cantitate de 69 600 kg) asupra căreia organul fiscal a aplicat sechestru este gajată și ar aparține SRL "Orom-Imexpo", conform pretinsului contract de gaj, încheiat între SRL "Climcom-Investgrup" și SRL "Orom-Imexpo", ce constituie motivul cererii de chemare în judecată, or, documentele justificative, și anume, facturile de expediție relevă faptul că, dreptul de proprietate asupra bunului nu a fost transmis firmei SRL „Chetroșanca”, facture fiscal nu a fost eliberată, astfel, bunurile sechestrate de Serviciul Fiscal nu au fost gajate.

Susține că, acțiunile Serviciului fiscal întreprinse la data de 14 septembrie 2016 sunt legale, iar în cazul unor discrepante între actele normative și prevederile codului fiscal, se aplică Codul fiscal, art. 3 alin. (1) și (2).

Mai susține că, însăși reprezentantul SRL "Climcom-Investgrup" a recunoscut în ședința de judecată că, floarea soarelui sechestrată nu constituie obiectul contractului de gaj din 10 iunie 2016.

Indică că, SRL "Climcom-Investgrup" până în prezent nu a stins creanța față de buget, mai mult aceasta majorându-se, iar prin încheierea contractului de gaj din 10 iunie 2016, acesta se eschivează de a achita restanța față de Bugetul Public Național.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, materialele cauzei confirmă că decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la data de 04 august 2017 și recepționată de către recurent la data de 28 august 2017, cererea de recurs fiind depusă la data de 27 septembrie 2017.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic